

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517202979
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2517202979.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: O. W., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, toho času D., O. X, proti žalovanej: Obec Borovce, IČO: 00 312 304, so sídlom Borovce 168, o zaplatenie 1.450,80 Eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/29/2017-191 zo dňa 19. mája 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.
- II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, § 1, § 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“), s poukazom aj na procesné ustanovenia § 215 ods. 1, § 216 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku,

3. Vecne argumentoval tým, že žalobca dňa 18.5.2011 požiadal ÚPSVaR Piešťany, odbor sociálnych vecí a rodiny o pomoc v hmotnej núdzi aj o príspevok na bývanie od 1.5.2011, keďže je vlastníkom rodinného domu. Pri podaní žiadosti ho ÚPSVaR Piešťany vyzval na predloženie ďalších dokladov potrebných pre posúdenie splnenia zákonných podmienok pre priznanie príspevku na bývanie, preto ÚPSVaR Piešťany požiadal žalovanú, v územnom obvode ktorej vlastní žalobca dom, o oznámenie, či žalovaná eviduje voči žalobcovi nedoplatky na daniach a poplatkoch. Žalovaná následne oznámila ÚPSVaR Piešťany, že eviduje voči žalobcovi k 18.7.2011 nedoplatok na daniach v sume 805,37 Eur, pričom nedoplatky eviduje už od roku 2003. ÚPSVaR Piešťany, odbor sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím č. 2011/15725/1 zo dňa 6.6.2011 priznal žalobcovi preddavkovo dávku v hmotnej núdzi a príspevky v sume 62,50 Eur. Zároveň rozhodol, že žalobca nespĺňa nárok na príspevok na bývanie. Proti rozhodnutiu ÚPSVaR Piešťany zo dňa 6.6.2011 podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodlo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava rozhodnutím č. j. AA/2011/13361/OPHN zo dňa 10.8.2011, ktorým odvolanie žalobcu zamietlo a napadnuté rozhodnutie ÚPSVaR Piešťany zo dňa 6.6.2011 potvrdilo. Rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 10.8.2011 nadobudlo právoplatnosť dňa 3.10.2011. Žalobca podal odvolanie proti platobným výmerom žalovanej č. 220 zo dňa 14.3.2011 a č. 271 zo dňa 2.3.2011, o ktorých odvolaniach žalovaná opomenula rozhodnúť, preto, na základe návrhu žalobcu v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2016, uložil Obecnému úradu Borovce povinnosť konať vo veci odvolania žalobcu proti týmto platobným výmerom. Žalovaná

následne vyzvala žalobcu na odstránenie väd odvolania proti týmto výmerom v lehote 15 dní, na ktoré žalobca nereagoval, preto mu žalovaná oznámila, že podania (odvolania) považuje za nepodané. Žalobca sa domáha od žalovanej náhrady škody vo výške nepriznaného príspevku na bývanie za obdobie od 1. mája 2011 do 1. júla 2013 v celkovej sume 1.450,80 Eur, ktorý mu nebol, podľa jeho presvedčenia, priznaný z dôvodu, že ÚPSVaR Piešťany rozhodoval na základe oznámenia žalovanej, v ktorom žalovaná uviedla nepravdivú informáciu o existencii nedoplatku žalobcu na daniach v sume 805,37 Eur. Žalobca mal preto za to, že žalovaná zaviniła, že mu nebol priznaný príspevok na bývanie, čím mu mala vzniknúť škoda vo výške nepriznaného príspevku za rozhodné obdobie. Na daný prípad nebolo možné aplikovať zákon o zodpovednosti za škodu už len z dôvodu, že žalobca považoval za nezákonné oznámenie (oznam) žalovanej, ktoré bolo jedným z podkladov pre rozhodnutie ÚPSVaR Piešťany o nepriznaní príspevku na bývanie žalobcovi. Keďže oznámenie obce nie je rozhodnutím, nemôže byť považované za nezákonné rozhodnutie na účely citovaného zákona, preto neprichádza do úvahy zodpovednosť štátu ani zodpovednosť obce za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa tohto zákona. V rámci konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy bola síce žalovanej uložená povinnosť konať vo veci odvolania žalobcu proti platobným výmerom č. 220 zo dňa 14.3.2011 a č. 271 zo dňa 2.3.2011, avšak žalobný nárok žalobca neodvodzoval od nečinnosti obce. O nepriznaní príspevku na bývanie nerozhodla žalovaná, ale iný orgán verejnej moci, konkrétne ÚPSVaR, rozhodnutie ktorého bolo potvrdené Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.10.2011. Tieto rozhodnutia neboli zrušené ako nezákonné žiadnym príslušným štátnym orgánom. Nepostačujúca je argumentácia žalobcu spočívajúca v jeho tvrdení, že žalovaná nepreukázala, že nepostupovala nezákonne. Dôkazné bremeno v konaní o náhradu škody v danom prípade znáša žalobca, ktorý musí preukázať nielen vznik škody, ale musí preukázať splnenie všetkých štyroch kumulatívnych zákonných atribútov zodpovednosti za škodu, ktorými sú 1. protiprávne konanie žalovanej 2. zavinenie tohto protiprávneho konania žalovanou, 3. vznik škody a 4. priamy príčinný vzťah (kauzálny nexus) medzi zavineným protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody. Žalobca toto dôkazné bremeno neunesol, predovšetkým nepreukázal, že by žalovaná poskytla ÚPSVaR Piešťany nepravdivú informáciu o nedoplatkoch žalobcu na daniach, a už vôbec nie, že v priamej príčinnej súvislosti s touto informáciou mu vznikla škoda vo výške nepriznaného príspevku na bývanie. Z rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 10.8.2011, ktoré rozhodovalo o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu ÚPSVaR Piešťany zo dňa 6.6.2011 vyplýva, že samotný žalobca odmietol predložiť ÚPSVaR Piešťany všetky potrebné doklady nevyhnutné pre posúdenie jeho nároku na príspevok na bývanie. K tvrdeniam žalobcu, že v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016 je skonštatované, že starosta obce konal v rozpore so zákonom, že obec vychádzala z výmery jeho pozemku 1700 m² napriek tomu, že jeho skutočná výmera je 1680 m², okresný súd poznamenal, že takéto zistenia, resp. závery nie sú uvedené v žiadnom rozhodnutí, na ktoré odkazoval žalobca v tomto spore, ani v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/8/2015 zo dňa 4.11.2015, ktoré predchádzalo vydaniu predmetného uznesenia krajského súdu dňa 31.3.2016. Nakoľko žalovaná vzniesla námietku premlčania pre uplatnenie nároku žalobcu na náhradu škody, nezostávalo nič iné, iba skonštatovať, že žalobný nárok na náhradu škody si žalobca uplatnil po uplynutí zákonnej 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, keďže žaloba bola súdu doručená dňa 27.4.2017 napriek tomu, že o nepriznaní príspevku na bývanie sa musel žalobca dozvedieť najneskôr dňom právoplatnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. j. AA/2011/13361/OPHN zo dňa 10.8.2011, t. j. dňom 3.10.2011. O existencii neskoršieho rozhodnutia o nepriznaní príspevku na bývanie za rozhodné obdobie sa žalobca nezmienil. Keďže žalobca sa domáha žalobou náhrady škody za nepriznaný príspevok na bývanie za obdobie od 1.5.2011 do 1.7.2013, okresný súd uzavrel, že žalobca podal žalobu nielen po uplynutí zákonnej 2-ročnej subjektívnej doby, ale aj po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od okamihu, kedy mu mala škoda reálne vzniknúť.

4. Žalovaná bola vo veci plne úspešná, preto podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by jej mal súd priznať nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. Nakoľko sa však žalovaná náhrady trov konania výslovne vzdala, za použitia základných princípov podľa čl. 4 ods. 2 a čl. 17 v spojení s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku okresný súd žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

5. Proti rozsudku podal žalobca podanie, ktoré správne okresný súd postupom podľa § 124 ods. 1 CSP posúdil ako odvolanie, ktorým navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým,

že okresný súd vydal nezákonný rozsudok, keďže žalovaný prostredníctvom starostu už v roku 2011 konal nezákonne, pretože žalobcovi nebol priznaný príspevok na bývanie a tým mu vznikla škoda na nevyplácaní príspevku na bývanie v sume 1.450,80 Eur.

6. Žalovaná odvolanie nepodala a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadрила (okresný súd z dôvodu hospodárnosti na vyjadrenie nevyzýval).

7. Odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom - stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), skúmal, či odvolanie bolo podané včas a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu bolo podané oneskorene, a preto je potrebné ho odmietnuť.

8. Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Do plynutia lehoty sa podľa § 121 ods. 2 CSP nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehota je zachovaná, ak sa podľa § 121 ods. 5 CSP posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Jedná sa o zákonnú procesnú lehotu, teda zásadne nepredĺžiteľnú. Odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene, je potom odvolací súd v zmysle § 386 písm. a) CSP povinný odmietnuť.

9. Z obsahu spisu z pripojených doručení bolo zistené, že napadnutý rozsudok bol žalobcovi doručený do vlastných dňa 13.7.2020 (elektronická doručka na č.l. 207). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania tak tejto strane sporu začala plynúť nasledujúcim dňom 14.7.2020 a posledný deň takejto lehoty pripadol na 28.7.2020 (utorok). Pretože tento deň bol utorok a bežný pracovný deň, 28.7.2020 bol nielen posledným faktickým, ale zároveň i posledným právnym dňom, kedy žalobca mohol podať včasné odvolanie. Odvolanie žalobcu zo dňa 25.8.2020 doručil žalobca osobne dňa 31.8.2020 (č.l. 218).

10. Vzhľadom na to, že posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 28.7.2020, odvolanie podal žalobca oneskorene, po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty, odvolací súd preto musel v zmysle § 386 písm. a) CSP oneskorene podané odvolanie odmietnuť a nemohol podrobiť napádané rozhodnutie odvolaciemu prieskumu, t. j. nemohol skúmať vec v merite.

11. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo potrebné rozhodnúť podľa § 256 ods. 1 per analogiam a § 262 ods. 1 v spojení s § 369 ods. 1 CSP, keďže výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil žalobca, ktorého odvolanie bolo odmietnuté. Za situácie, keď žalovanej trovy v odvolacom konaní podľa obsahu spisu nevznikli a predmetným rozhodnutím odvolacieho súdu sa toto konanie i končí, odvolací súd žalovanej, o ktorej úspechu tak v danom prípade tiež nie je možné hovoriť, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (tu odvolací súd vychádzal i z princípu hospodárnosti konania).

12. Odvolací súd ešte dopĺňa, že z obsahu spisu vyplýva, že dňa 17.7.2020 síce žalobca doručil okresnému súdu podanie označené ako odvolanie proti rozsudku (č.l. 211), avšak toto podanie (odvolanie) nebolo postupom podľa 125 ods. 1 CSP v lehote 10 dní žalobcom doručené v listinnej podaní ani elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, preto prvoinštančný súd postupoval správne, ak na podanie žalobcu zo dňa 16.7.2020 neprihliadal.

13. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).